

ledes af Lyst til Vinding og et sorgløst Liv i Forbindelse med Kamplysten.

Djærve Fiskere og Jægere, som de vare, og fortrolige med den farlige Seilads mellem Hovedlandet og den Mængde Fjorde, der omringer det og synes at forsvare det mod Havets Angreb, over de dybe og trange Fjorde, der ser ud, som vare de huggede ind i Landet med et Kæmpesværd, reiste de paa Skibe af Eg, som naar de viste sig, bragte Kystboerne ved Nordsøen og Kanalen til at skjælve. Disse Skibe, med og uden Dæk, store og smaa, lange og korte, var som oftest i Høgen forsynede med en Spore af uhyre Størrelse, over hvilken Forstævnen hævede sig til stor Høide i Form af et S. Høistingerne, saaledes kalder man de paa mange Steder i de svenske og norske Fjelde indhugne Fremstillinger, giver os en Ide om disse hurtigseilende Fartøier, der kunde have en storlig Besætning. Saaledes havde Olaf Trygvasons Skib «Ormen Lange» 32 Rorbænke og 90 Mands Besætning; Knuds Skib var besat med 60, og Olaf den Helliges to Skibe undertiden med 200 Mand. Søkongerne, som man ofte kaldte disse Lykkeriddere, levede paa Havet og nedsatte sig aldrig paa Landjorden; de gik fra Plyndring af et Slot til Brand af et Kloster, hærjede Frankrigs Kyster, seilede op over Floderne, især paa Seinen ligetil Paris, sværmede om paa Middelhavet til Konstantinopel og nedsatte sig senere paa Sicilien. Ovaralt, hvor de kom hen, efterlod de Spor af sine Hærganger eller et Ophold.

Søroveri var dengang langt fra som nu en strafbar, Lovene hjemfalden Handling; tværtimod blev det i dette barbariske, halvciviliserede Samfund anseet for en ikke alene hæderlig men Skjaldenes Sang værdig Bedrift, idet disse med de mest begejstrede Lovtaler forherligede de ridderlige Kampe, de eventyrlige Reiser og alle Ytringer af Kraft og Mandemod. Fra det ottende Aarhundrede af sværmede disse frygtelige Søhelte om paa Orknøerne, Hebriderne, Hetland og Færøerne, hvor de traf irske Munke, som havde nedsat sig der for at omvende den hedenske Befolkning.

I Aaret 861 blev en norsk Viking Nadodd af Storm Dræbt hen til en snedækt Ø, som han kaldte Sneland, hvilket Navn senere ombyttedes med Island. Ogsaa her fandt man de irske Munke, som de kaldte Paper, paa Papeyar